

saa maa man betale et Reassumptionsgebyr derfor, og det kan der være nogen Rimelighed i, fordi det i alt Fald er mere eller mindre tilregneligt, at man kommer for sent. Men her, hvor man dog risikerer, at man ikke faar at vide, at Sagen verserer mod en, synes jeg, man burde være fri for et saadant nyt Inkaminationsgebyr, som i adskillige Sager godt kan betyde noget. Naar man kun bliver fri for det i de Tilfælde, hvor det faktisk er af ikke tilregnelige Aarsager, man er udeblevet, synes jeg ikke, der er nogen Fare derved, og jeg vil i alt Fald gerne endnu en Gang anmode den højtærede Minister om at tage under Overvejelse, om man ikke kunde slette Inkaminationsgebyrerne.

Justitsministeren (Billow): Det paa-gældende Spørgsmaal vil sikkert blive Genstand for Overvejelse i Udvalget. Noget større Spørgsmaal kan det neppe blive, thi nogen større finansiel Interesse kan Statskassen neppe have i disse Gebyrer. Jeg haaber, vi nok skal blive enige derom.

Deuntzer: Jeg er nu blevet klar over, at den højtærede Ministers Mening er, at det er Retsplejelovens Kapitel 16, som træder i Kraft. Det havde jeg ikke tænkt mig; jeg havde troet, at det var det foreliggende Lovforslag, som skulde træde i Kraft og henvise til Indholdet af Retsplejelovens Kapitel 16. Jeg synes ikke, der er noget i Vejen derfor, men naturligvis kan man ogsaa sige, at vi sætter Retsplejeloven i Kraft stykkevis og begynder med Kapitel 16. Imidlertid ser jeg aldeles ikke, hvad man vinder derved. Naar Retsplejeloven træder helt i Kraft, og dette Lovforslag, som jeg haaber, er blevet til Lov, maa vi i samme Øjeblik, som vi sætter den i Kraft, forandre store Stykker af den, det hele maa trykkes op. Praktisk set reduceres hele Spørgsmaalet maaske til, om man tror, der er lang Tid, eller man tror, der er kortere Tid til, at Retsplejeloven træder i Kraft. I sidstnævnte Tilfælde forekommer det mig, at man ikke skulde fremkomme med alle disse enkelte Rettelser; har vi levet saa længe under den gamle Lov, kan vi leve en kortere Tid endnu under den. Tror man, det kan vare flere Aar, inden Retsplejeloven træder i Kraft, hvilket ikke er usandsynligt, og hvilket vistnok, saa vidt jeg kunde skønne, er den højtærede Ministers Mening, forekommer det mig, at de

Forbedringer, man indfører, skal være fuldt færdige, saaledes at man, naar man kommer dertil, at hele Retsplejeloven skal træde i Kraft, kan sige, at den træder i Kraft saaledes, at i Stedet for Kapitel 16 bliver der det, i Stedet for Kapitel 23 bliver der det, i Stedet for Kapitel 24 bliver der det, o. s. v. Jeg gyser ved at tænke paa, at man i Rigsdagen skal gaa i flere Aar og rette paa det ene og det andet Kapitel, og at man saa vil sætte Retsplejeloven i Kraft, som den er, hvilket er ganske umuligt. Med andre Ord, hvad jeg gerne vil betone for den højtærede Minister, og hvad jeg haaber, han, naar det kommer til Stykket, vil være villig til at gaa ind paa, er, at vi skal have en ordentlig og samlet Lovgivning. Hvorledes man end bærer sig ad, maa man trykke det altsammen op, enten man vil gøre det nu eller senere, og naar det er nødvendigt, synes jeg, man straks skulde have det, som Retsplejeloven indeholder, trykt op samlet, saa at man ikke behøvede at søge baade det ene Sted og det andet. Derved undgik man ogsaa den Fare, som den højtærede Minister, der er saa lovkyndig, ikke vil nægte er til Stede, at man, naar man kommer til Praxis, begynder med at finde Modsigelse; gør man det, saa har man Spillet gaaende. Det var ønskeligt, at Reglerne var saa klare som muligt. Jeg haaber, den højtærede Minister vil være villig til, hvad der ikke er noget stort Offer, og hvad der stemmer med Tingets Traditioner, at undgaa at henvise til andre Love, naar de er af større Indhold, men trykke dem op, saaledes at Borgerne og Juristerne har det samlet, som de skal rette sig efter.

Justitsministeren (Billow): Det hele Spørgsmaal forekommer mig egentlig at indskrænke sig til, hvad man anser for at være mest praktisk: enten at trykke Retsplejelovens Kapitel 16 op i dette Lovforslag eller at have Kapitel 16 for sig og dette Lovforslag ved Siden af. For mig staaer det stadig saaledes, at det, Ministeriet har valgt, er det mest praktiske, det naturligste og klareste, men det er et Spørgsmaal, som kan overvejes nærmere.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.